

Ewangelia z niedzieli: Święto Świętej Rodziny

Ewangelia ze święta Świętej Rodziny (rok B) wraz z komentarzem. «A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta – Nazaretu. Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napęlniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim». «Jezus, wzrastając i żyjąc jak jeden z nas, objawia nam, że ludzka egzystencja, codzienne, zwykłe ludzkie zajęcia mają Boski sens».

Ewangelia (Łk 2, 22-40)

Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, Rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby przedstawić Go Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: «Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu». Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.

A żył w Jeruzalem człowiek imieniem Symeon. Był to człowiek sprawiedliwy i pobożny, wyczekujący pociechy Izraela; a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. z natchnienia więc Ducha przyszedł do świątyni.

A gdy Rodzice wnosili dzieciątko Jezus, aby postąpić z Nim według

zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwalasz odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, które przygotowałeś wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela».

A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą – a Twoją duszę miecz przeniknie – aby na jaw wyszły zamysły serc wielu».

Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostała wdową.

Liczyła już sobie osiemdziesiąt cztery lata. Nie rozstawiała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedłszy w tej właśnie chwili, sławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jeruzalem.

A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta – Nazaretu. Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napełniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

.....

Komentarz

Na tegoroczną Ewangelię świętą Świętej Rodziny składają się różne sceny z dzieciństwa Jezusa opracowane przez św. Łukasza. Wydaje się, że w tych fragmentach odbijają się pełne miłości wspomnienia Najświętszej Maryi

Panny. Kiedy Jezus był noworodkiem i dni rytualnego oczyszczenia Matki dobiegły końca, poszli przedstawić Dzieciątko w Świątyni. Maryja i Józef mieli zapłacić okup Jezusa za to, że był pierworodnym synem i złożyć rytualną, oczyszczającą ofiarę za jego Matkę. Święta Rodzina jest uboga i dlatego składa w ofierze dwa gołębie.

Narracja wpisuje się w ramy Świątyni Jerozolimskiej, którą Święta Rodzina pobożnie nawiedzała, jak nieco później wspomina sam Łukasz. Co najmniej dwie z tych podróży do Jerozolimy i Świątyni musiały być specjalnie wyryte w pamięci Świętej Rodziny: scena ofiarowania oraz scena odnalezienia przez Maryję i Józefa dwunastoletniego Jezusa.

W dzisiejszym fragmencie wyróżnia się obecność prorokini Anny, która właśnie w tym momencie wychwalała Boga i mówiła o Nim pobożnym ludziom czekającym na

odkupienie. Podkreśla również radosną pieśń Symeona i jego ważne przepowiednie o Dziecku, które będzie znakiem sprzeciwu dla świata, oraz o Maryi, której czystą duszę przebije miecz.

Dlatego dzień ofiarowania Jezusa był skąpany w światłocieniu radości i bólu. W pewnym sensie cień przyszłego krzyża padał już w tym momencie na serca Maryi i Józefa, chociaż można było zobaczyć także paschalne światło zbawienia, śpiewane i rozpowszechniane przez kobiety i mężów Bożych.

W całej scenie Święta Rodzina jawi się jako wzór cnoty i zwyczajnego życia rodzinnego. Z jednej strony Łukasz trzykrotnie wskazuje, że czynili wszystko „zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego”. Wyrażenie to podkreśla pobożną uległość Świętej Rodziny wobec wskazań mojżeszowych. Święta

Rodzina udała się również do Betlejem, aby się dać zapisać, wyrażając swoją uległość władzom państwowym. Są to lekcje pokory i posłuszeństwa, aby z naszej strony wypełniać to, co wskaże odpowiednia w każdym przypadku i prawowita władza, zarówno religijna, jak i świecka.

Następnie Łukasz opowiada w krótkim podsumowaniu, będącym typowym wspomnieniem rodziców, którzy z radością i zdumieniem obserwują, jak dziecko szybko rośnie i dojrzewa. Wszystko w dzieciństwie Jezusa i życiu Świętej Rodziny przemijało z prostotą i naturalnością. Ich wierny sposób wypełniania prawa Bożego, kiedy szli do Świątyni, znajdował również odzwierciedlenie w całym ich zwyczajnym życiu, w ich kontaktach z innymi, w ich sposobie pracy i odpoczynku, a nawet w ich zewnętrznym zachowaniu.

„Jezus, wzrastając i żyjąc jak jeden z nas, objawia nam, że ludzka egzystencja, codzienne, zwykłe ludzkie zajęcia mają Boski sens – mówił św. Josemaría –. Choćbyśmy rozważali już te prawdy wiele razy, zawsze powinno ogarniać nas zdumienie na myśl o trzydziestu latach spędzonych w ukryciu, stanowiących większą część pobytu Jezusa wśród Jego braci, ludzi. Lata okryte cieniem, ale dla nas jasne jak światło słońca. A raczej jak blask oświecający nasze dni i nadający im prawdziwe znaczenie, gdyż jesteśmy zwykłymi chrześcijanami, prowadzącymi zwyczajne życie, podobne do życia tylu milionów ludzi w najróżniejszych zakątkach świata”[1].

[1] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, nr 14.

Pablo M. Edo //Zdjęcie:
Chubutino - Shutterstock

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/
swietarodzina/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/swietarodzina/) (15-08-2025)